

Saksframlegg og innstillinger til Engerdal fjellstyres møte 28.04.20.

Sak 18.20	Ark 012.1	
Godkjenning av innkalling og møtereferat fra møte den 03.04.20.		

Sak 19.20	Ark 322	Saksbeh.: OOps
Høring: Revidering av forskrift om snøskuterløyper.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Høringsbrev, saksframlegg og protokoll fra Engerdal kommune.
- Endringsforslag til Forskrift om snøskuterløyper, Engerdal kommune, Hedmark.
- Rapport (datert 05.02.20) fra SWECO: Vurdering av foreslåtte snøskuterløyper i Engerdal kommune.
- Sak 59.16 (uttalelse fra Fjellstyret om etablering av skuterløyper i Engerdal).
- Høringsinnspill

Bakgrunn.

Engerdal kommune har sendt ut forslag til revidering av den kommunale forskriften om snøskuterløyper på høring. Høringsfristen var satt til 14. april, men fjellstyret har bedt om forlenget høringsfrist og fått det slik at saken kan behandles på møtet den 28. april. Fjellstyret har, som det gjorde i 2016, tilskrevet interesseparter i allmenningen og bedt om innspill til sin behandling i saken. Fjellstyret har mottatt innspill fra Svahken Sijte og Statskog SF som svar på sin henvendelse. Fjellstyret har også fått oversendt de innspill som er innkommet til Engerdal kommune pr 14. april.

Kommunestyret i Engerdal vedtok den 27. oktober 2016 Forskrift om snøskuterløyper i Engerdal kommune. Etter en grundig behandling av saken, avga fjellstyret sin høringsuttalelse i forkant av kommunens vedtak, se sak 59.16. Etter kommunens vedtak i 2016, er det gjort en del endringer og justeringer av løypenettet, mens ordlyden i forskriften har vært uendret.

Forslaget som nå foreligger omfatter derfor oppdatert kart, forslag til nye løypejusteringer og forslag om ny løype til Sømådalen og Elgå.

Fjellstyret avgir sitt hørings svar med bakgrunn Fjellevens §12. Etter endringene i Lov om Motorferdsel i utmark og vassdrag i 2015, som åpnet for etablering av løyper for fornøyleskjøring i Norge, ble også Fjellevens §12 endret slik at grunneiers samtykke ihht til Motorferdselslovens § 10 ble tillagt fjellstyrene. Engerdal fjellstyre har gitt sitt formelle samtykke ihht nevnte §10 i Motorferdselsloven og §12 i Fjellevens gjennom egen avtale. I engerdal er dette en avtale mellom Engerdal kommune, Statskog SF og fjellstyret.

Administrasjonens vurdering.

Fjellstyret hadde som nevnt en grundig behandling i forkant av kommunens vedtak om etablering av snøskuterløyper i 2016 i sak 59.16. Mange av fjellstyrets vurderinger i saken den gang er fortsatt gjeldende for fjellstyret. Derfor er saken vedlagt som bakgrunnsdokument denne gangen også. Administrasjonens vurderinger vil derfor være noe mer konkret og kortfattet denne gangen.

Lovendringen som kom i 2015 og som åpnet for etablering av snøskuterløyper for rekreasjonskjøring, medførte et klart skille fra tidligere bestemmelser for motorferdsel i utmark. I Norge har det i mange år vært en restriktiv praksis til motorferdsel i utmark og kjøring har stort sett vært knyttet til et nytteformål. Lovendringen medførte derfor et klart skille i hvordan en betrakter motorisert ferdsel i utmark. Lovendringen medførte også en del debatt både sentralt og lokalt. Mange mente at dette brøt med tradisjonell og sunn bruk av utmarka til friluftsliv, mens tilhengerne mente at dette muliggjorde at flere kunne komme seg ut i naturen og at det i tillegg ga muligheter for lokal verdiskaping.

Både for kommunens del og fjellstyrets del var hensynet og forhåpningen om at etableringen av skuterløyper i kommunen ville styrke næringslivet i kommunen. Nettopp dette momentet er viktig for fjellstyret, siden snøskuterløyper åpenbart også har noen negative sider ved seg. For en kommune som Engerdal som i årevis har markedsført seg som en villmarkskommune, og har hatt besøkere nettopp på grunn av de naturgitte kvalitetene området har ift fiske og tradisjonelt friluftsliv, har etableringen av skuterløyper blitt oppfattet av mange som noe selvmotsigende. I debatten har det vært framført som motargument at det er plass til alle. Dette kommer an på hvordan en ser på det, men uansett ståsted er det ikke plass til alt overalt. Etableringen har derfor på mange vis vært et verdivalg.

For fjellstyrets lå bakgrunnen for å stille seg positiv til en viss etablering av løyper i ønsket om å styrke næringsgrunnlaget på statsallmenningen. En slik begrunnelse er i tråd med fjellstyrets mandat etter fjellovens §3. Det er derimot ingenting i fjelloven som gjør at det ligger noen automatikk i at fjellstyret skal stille seg positive til etablering av skuterløyper. Fjellstyrene rundt omkring har da også landet på ulike innstillinger til skuterløyper, noen er positive mens andre ikke ønsker slik etablering. Det vil være en totalvurdering av fordeler og ulemper for de interesser i allmenningen som fjellstyrene er satt til å ivareta, og disse kan være ulike fra fjellstyre til fjellstyre.

For Engerdal fjellstyres del var det viktig ved etableringen at ordningen skulle evalueres, og da på et troverdig vis. En slik evaluering har ikke skjedd. En kan derfor ikke si med sikkerhet om fjellstyrets og kommunestyrets forhåpninger om styrket næringsliv har slått til. Når det gjelder de økonomiske forhold, ble de heller ikke vurdert i forbindelse med lovendringen på overordnet nivå. For mange oppfattes dette som en svakhet i og med det fortsatt argumenteres med økonomisk vekst for lokalt næringsliv som en grunn for etablering av løyper. Fjellstyret bør derfor fortsatt være opptatt av en slik evaluering skjer. Dette av hensyn til de interesser i statsallmenningen som faktisk ikke er spesielt positive til forskriften.

Nå skal en heller ikke underslå at for de som har ønsket etableringen av skuterløyper i kommunen, så er dette positivt. Fjelloppsynets erfaringer så langt er da også at

snøskuterforeningen som operatør har skjøttet sitt oppdrag ansvarsfullt. Etableringen har medført en viss økning i overtredelser, noe som i og for seg var forventet. Men helhetsinntrykket er at dette skjøttes på et ansvarsfullt vis, noe som også er en forutsetning for at ordningen skal fungere. Det er mange ildsjeler som legger ned tid og penger i å holde infrastrukturen i orden vinteren igjennom, og uten disse hadde ikke dette fungert slik det gjør. Utfordringen kan imidlertid ligge i sårbarheten med at en er avhengig av motiverte ildsjeler for at det skal fungere. Dette er relevant å analysere for framtiden ved en evaluering.

Den lokale debatten ved etableringen av dagens løypenett var ikke spesielt god, og de lokalt folkevalgte evnet ikke å styre prosessen slik at det var rom for et meningsmangfold. Mange avsto etter hvert fra å ytre seg. Dermed ble heller ikke alle meninger ført fram. Dette er uhledig av flere grunner, og en må utgå fra at dette ikke skjer igjen.

Det var ved etableringen tatt utgangspunkt i at foreslåtte løyper ikke skulle komme i konflikt med etablerte skiløyper. I stor grad var de det, men det ble raskt eksempler på at dette faktisk ikke var gjort fullt ut og det oppsto noen interessenmotsetninger. Det forutsettes at dette er gjort på en bedre måte denne gangen, men av høringsinnspillene å dømme er det fortsatt steder der avklaringer trengs.

Engerdal fjellstyre har hele tiden vært positive til selve etableringen samt de endringer som er gjort. Naturlig nok har fjellstyret hatt synspunkter på selve etableringen samt på endringer og forslag underveis. Dette er naturlig når mange hensyn skal tas med i vurderingene, og en må utgå fra at synspunktene fra fjellstyret og andre har bidratt positivt til den ordningen som er i dag.

De justeringer som er foreslått på eksisterende løypenett er i og for seg kjent for fjellstyret fra dialog med kommunen og snøskuterforeningen. Det foreslås å etablere avstikkere fra dagens løypenett til Hulltjønnå, Rørsjøen og Åstjønnå for å øke isfisketilbudet i tilknytning til løypene. Alle tre lokaliteter har bestander av ørret og røye, og er derfor attraktive fiskevann. Forvaltningsmessig kan det sies at Hulltjønnå og Åstjønnå har svak reproduksjon, og er mer avhengig av utsettinger enn Rørsjøen.

Argumentasjonen for å ta med disse vatna er økonomisk motivert, og det skal bl.a medføre økt fiskekortsalg. Dette er imidlertid høyst usikkert. Ser en på fiskekortsalget før og etter etableringen av skuterløypene, gir ikke dette grunnlag for påstanden. Fiskekortsalget i perioden januar – april gikk noe ned første driftsår, men har gradvis tatt seg noe opp de to siste åra. Det er belegg for å hevde at en har potensiale for å selge noe flere fiskekort ved etablering av flere isfiskeløyper til en gruppe brukere. Men det er også slik at etableringen medfører at andre ikke lenger ønsker å benytte samme vann. På så vis kan en tiltrekke seg nye fiskere, mens en støter fra seg en del av de tradisjonelle fiskerne. For ordens skyld tas med at fiskekortsalget vinterstid utgjør 15-20% av det totale fiskekortsalget. Det er derfor attraktiviteten sommerstid som er avgjørende.

En ser også av høringsinnspillene at ikke alle er like begeistret for at det foreslås løyper til Rørsjøen og Åstjønnå. I en kommune som Engerdal bør eiere av hytter, setrer og buer bli forskånet fra å bli påført denne type infrastruktur mot sin vilje. Det er også viktig for fjellstyret å vurdere totalomfanget av motorferdsel på allmenningen. Det kan derfor være fornuftig å vurdere etableringen av løyper til nye fiskevann i forhold til hva som faktisk finnes

av fisketilbud lett tilgjengelig i dag og i forhold til en relativt liberal dispensasjonspraksis til flere fiskevann. Av disse grunnene mener administrasjonen det er i fjellstyrets interesse å stille seg negativ til forslagene om løyper til Rørsjøen og Åstjønna.

Vurderingen av løype 13 er at denne med fordel kunne vært lagt nærmere fylkesveien for å unngå konflikter med øvrig friluftsliv og til en viss grad vinterbeiteområde for elg. Det var i forslaget som var skissert ved melding om oppstart av revideringen skissert to ulike alternativer fra Gløtberget mot Sømådalen, hvor det ene var langs Isteren oppover retning Århovden. I tillegg var det i forslaget i 2016 skissert et tredje alternativ over Femund. Når en nå har landet på forslaget om å dra løypa opp i Sømåkvolver er det ut fra ønsket om å nå flere fiskevann. Jfr resonnementet ovenfor, er det fortsatt slik at forslaget ikke underbygger at så vil skje. At kommunen har foreslått løype slik den ligger, kan derfor oppfattes som det beste av flere dårlige forslag/muligheter.

Ser en på løypene 13 og 14 med avstikkere, er disse løypene også beheftet med en del usikkerheter i forhold til om det er tatt tilstrekkelig hensyn til registrerte naturverdier, skiløyper, reindrift og om forslagene egentlig ivaretar de bofastes interesser. De må derfor betraktes som en løsning som er beheftet med en rekke interessemotsetninger. Nullalternativet er derfor å ikke etablere dem, men dette naturlig nok ikke ønsket av forslagsstiller.

Ser en på høringsinnspillene samlet, ser en at det er mange innspill til forbedringer. En kan også se det som et uttrykk for at dagens løypenett ansees å være tilstrekkelig. Det er i innspillene gitt uttrykk for løypevalg som av arts- og friluftshensyn ikke er ønskelig. Dette er meninger som både fjellstyret og ikke minst kommunen må hensynta. Etter høringsrunden i forkant av etableringen i 2016, var det mange som ga høringsinnspill, men som etterpå ga uttrykk for å ha blitt ignorert. Dette viser at prosessen ikke var spesielt bra, og heller ikke i tråd med forutsetningen om bred interessedeltagelse.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

Engerdal fjellstyre har i denne saken bedt om innspill fra berørte interesser på statsallmenningen. Fjellstyret gir derfor sin høringsuttalelse til revidering av den kommunale forskrift om skuterløyper etter en samlet vurdering av fordeler og ulemper for de interesser fjellstyret er satt til å ivareta etter fjelloven.

Fjellstyret har notert seg at forslaget slik det foreligger, innehar justeringer av løypenettet som allerede er etablert og forslag til nye løypestrekninger. Totalt sett framstår derfor forslaget til evt ny forskrift som omfattende. Fjellstyret mener etableringen av snøskuterløyper endrer bruken av statsallmenningen i Engerdal i stor grad. Det er derfor viktig at kommunen lytter til de innspill som gis, og at det legges grunn for en konstruktiv og mangfoldig debatt.

Sjøl om forslaget til forskrift framstår som gjennomarbeidet, er det allikevel forhold ved forskriften som er uklare eller ikke omtalt. Forskriften må derfor i tillegg omfatte:

- Fjellstyret mener det er viktig å etablere et allment akseptert evalueringsopplegg i tilknytning til forskriften. For framtidige diskusjoner om fordeler og ulemper er dette grunnleggende. Ansvaret for et evalueringsopplegg anser fjellstyret at tilligger kommunen. Da flere hørings svar peker på viktigheten av å ha et akseptert

evalueringsregime ber fjellstyret Engerdal kommune om at det skisseres hvordan evalueringen skal gjennomføres og tidspunkt for dette, slik at dette er kjent for eventuell avtaleinngåelse.

- Fjellstyrets endelige godkjenning av snøskuterløyper vil være ved avtaleinngåelse for en definert periode.
- Fjellstyret bekjentgjør fortsatt nulltoleranse i forhold til mislighold.
- Fjellstyret forutsetter at det i planprosessen er tatt tilstrekkelig hensyn til skiløyper og øvrig infrastruktur for friluftslivet slik at det ikke i ettertid oppstår konflikter mellom ulike brukergrupper.
- Det forutsettes også at kommunen har tilgang til, og lagt til grunn alt av registrerte naturverdier slik at disse er hensyntatt. Der det viser seg at det er registrert verdifulle arter eller naturtyper som ikke er tatt med i vurderingen, må disse hensyntas før en sluttbehandler forslaget. Høringsinnspill som påpeker mangler i kunnskapsgrunnlag må hensyntas.
- Engerdal fjellstyre understreker at fjellstyret ikke på noe tidspunkt vil påta seg erstatningsansvar for eventuelle uhell eller ulykker som måtte skje på løypenettet
- Fjellstyret forutsetter om at de forhold som reindriftsnæringen har tatt med i sitt hørings svar tas til etterretning i det videre arbeidet.
- Fjellstyret forutsetter at nye traseer anlegges slik at de i størst mulig grad følger naturlige åpninger gjennom skog og over myr.
- Omlegging av løype 8 ved Sørsjøtjønna bør gjøres slik at løypa legges øst for tjønna, og ikke om Sørsjøbua som foreslått. Dette er ikke ønskelig ut fra hensynet til øvrig friluftsliv. Løypevalget må likevel hensynta registrerte naturverdier i området.
- Omlegging av løype 9 og 9b forutsettes avklart med ansvarlig for skiløyper i området, Fjellheimen Leirskole og med eier av hytte ved Høltjønna. Dersom interessenter ved Høltjønna ikke har uttrykt innvendinger, har ikke fjellstyret noen større innvendinger til forslaget.
- Fjellstyret forutsetter at hensyn til annen infrastruktur som skiløyper, gapahuker med mer tas, og at foreslåtte løyper er avklart med ansvarlige for disse andre interessene.
- Engerdal fjellstyre ønsker ikke at foreslått løype 12b og 12c etableres i denne omgang. Forslaget bør dessuten sees i sammenheng med en evaluering av kommunens dispensasjonspraksis knyttet til motorferdselsforskriftens § 5b (funksjonshemming). Forslagene er dessuten ugunstig både av hensyn til naturverdier i området og forholdet til øvrig friluftsliv.

Under forutsetning av at påpekte forhold blir hensyntatt videre i prosessen, er fjellstyret villig til å inngå avtale med operatør om tilrettelegging og merking av snøskuterløyper for et begrenset tidsrom.

Denne høringsuttalelsen er ikke å anse som Fjellstyrets grunneiersamtykke. Grunneiersamtykket gis ved avtaleinngåelse etter at forskriften er vedtatt.

Sak 20.20	Ark	Saksbeh.: OOps
Vurdering av fjellstyrets økonomiske forhold		

Saksdokumenter vedlagt:

- Oversikt tjenestevalg 2020.
- Utdrag fra Personalhåndbok.

Bakgrunn.

Fjellstyret behandlet i sak 17.20 regnskap og årsmelding for forrige virksomhetsår. Med bakgrunn i årsresultatet i regnskapet fattet fjellstyret følgende vedtak:

1. *Engerdal fjellstyre godkjenner med dette fremlagt årsmelding og revidert regnskap for 2019.*
2. *Budsjett for 2020 avklares nærmere i møte den 28. april. Møtet skjer primært ved fysisk frammøte.*

I tillegg til at det er behov for å se nærmere på forhold rundt budsjettering, kostnadsutvikling og økonomikontroll under året, har dessuten pågående Korona-pandemi medført utfordringer. Pandemien har ført til at en rekke virksomheter har stengt, mange personer er permitert, arbeidsledigheten har økt og det er stor uvisshet om hvordan økonomien vil utvikle seg framover. Selv om Norge ikke er av de landene som er hardest rammet ift smittetilfeller ennå, rammer konsekvensene av pandemien også oss, både som nasjon og som kommune.

Denne saken legges derfor fram for styret ut fra disse to forhold.

Administrasjonens vurdering.

Fjellstyrets økonomi.

Som en konsekvens av fjorårets dårlige årsresultat, er det behov for å se på flere forhold rundt fjellstyrets økonomi. Fjellstyrets økonomiarbeid følger rutiner som ble etablert for en god del år siden, og det kan være sider ved måte fjellstyret budsjetterer på som bør vurderes. F. eksempel er det i forbindelse med budsjetteringen for 2016 pekt på forholdet knyttet til at lønns- og pensjonsutgiftens andel av budsjettet har økt markant. Grunnen er rett og slett at disse kostnadene de fleste år øker mer enn den deflator som legges til grunn for å sette rammer for kostnadsøkningen. Resultatet er at det blir mindre rom for øvrige driftsutgifter. I tillegg er det lite erfaringstall om de økonomiske forholdene rundt drift av fjellstyrets koier og buer. Her er det vanskelig å spå sikkert om hvordan budsjett harmonerer med virkeligheten ennå.

Det er også i budsjetteringen lagt til grunn et årlig overskudd på 10%. Dette er å forstå som en målsetting. Dette er et ambisiøst mål, og ganske uvanlig hos andre fjellstyrer og for så vidt også andre bedrifter i området. Det er for så vidt sunt å ha et slikt mål, men målet kan oppleves som noe ambisiøst, og slik rammene for budsjetteringen er lagt opp er det i praksis vanskelig å gjøre spesielle innsatser visse år.

Et årlig overskudd på 10% gir rom for å ha et bidragsbudsjett slik fjellstyret i Engerdal har. I forbindelse med dette er det tidligere år pekt på forholdet mellom størrelsen på bidragsbudsjettet og regnskapsmessig resultat. Daglig leder skisserte en mulig løsning der bidragsbudsjettets størrelse relaterer seg til et gjennomsnittlig overskudd over siste 3 eller 5 regnskapsår. Fjellstyret har valgt å sette en fast proSENTSATS av fjellkassas beholdning siste regnskapsår som ramme for bidragsbudsjettet. I år er denne prosenten satt til 8,5. Til sammenligning forvaltes det s.k. oljefondet langt mer konservativt, og der disponeres rundt 3% årlig i statsbudsjettet. Fjellstyret har klokkelig lagt opp til at bidragsbudsjettet evalueres en gang pr fjellstyreperiode. Et framtidsscenario med sviktende inntekter bør medføre vurdering om størrelsen på de årlige bidragene.

Når det gjelder årsresultatet for 2019, er det redegjort for bakgrunnen i sak 17.20. Fjellstyrets virksomhet her mangfoldig, og det er et relativt stort regnskap. Dette gjør det vanskelig og til dels upraktisk å redegjøre ned i minste detalj for hver krone. Det kan allikevel tas ut noen hovedtrekk som forklarer resultatet.

Når det gjelder kostnadene for øvrig det en rekke poster med merforbruk, og mange av disse knytter seg til avdeling 5:

- Avskrivninger: avskrivninger beregnes hvert år ved budsjettering. At avskrivningene er høyere enn budsjettert må skyldes feil i beregninger eller at det er lagt andre forutsetninger i beregninger enn i regnskapsmessige avsetninger.
- Husleien: denne reguleres hvert år. I tillegg til grunnleie, betaler Fjellstyret en andel av fellesutgifter til brøyting mv. Økningen i husleiekostnaden for 2019 relaterer seg således til en generell økning i leiepris samt andel av felleskostnader. Nettopp felleskostnadene ble høyere bl.a. pga økte kostnader i 2018 som ble etterfakturert i 1. kvartal 2019.
- Leie fiskerettigheter: Fjellstyret inngikk for et år siden nye avtaler ift leie av fiskerettigheter på den private delen i Engerdal. De nye avtalene har en høyere årlig leie, noe det ikke var justert for i budsjettet. I tillegg har det blitt betalt etter overenskomst med Hola Fiskeforening for fiskekortordningen i Langsjøen for 3 regnskapsår.
- Kommunikasjonsutstyr: Det er innkjøpt 4 stk nødnett-terminaler i løpet av året. Kjøpet er gjort i 2 omganger og samlet kunne dette vært en investering. Årsaken til at det er ført på driftsbudsjettet er at det kom et tilbud med bra rabatt, som det da var vel verdt å gjøre handel på. I tillegg kommer kostnader knyttet til årsavgifter og noe ekstra utstyr. Samtidig er avtalen om Sikringsradioen sagt opp, men denne kostnaden er adskillig lavere enn årskostnadene for Nødnett.
- Skjøtsel almenningen: Merforbruket her relaterer seg noe til høy aktivitet i barmarkssesongen hvor vi bl.a. har byttet tak på 3 gapahuker oppført som en del av villcampingprosjektet, men merparten av «overskridelse» relaterer seg til utlegg vi har i forbindelse med tjenestosalg/skjøtelsesarbeider vi gjør for Nasjonalparkstyret. Disse kostnadene faktureres, slik at det går i utgangspunktet opp i opp.
- Veggen Snerta Elvbrua: Kostnadene er høyere enn budsjettert, noe som ikke er unikt for akkurat dette regnskapsåret. I praksis ble det funnet nødvendig å gjøre noe vedlikehold i form av grusing sist høst. Dette gjør at budsjettet «sprekker». Det er også slik at gjennom avtalen med Engerdal kommune dekker de halvparten av de årlige

underskudd på veien. Det reelle underskuddet for veien for fjellstyrets del er derfor halvparten av det som framgår av regnskapet.

- Provisjon: Våre provisjonskostnader har økt jevnt og trutt de seinere åra. En god del av dette kan forklares ved at vi selger flere kort gjennom Inatur nå enn for noen år siden.
- Viltstellmidler: Utbetalingen av skuddpremier har gått litt opp og ned. Kombinasjonen av at fjellstyret justerte sin premieordning og relativt høy beskatning av smårovviltet, særlig rev, har medført at denne posten økte mye i 2019.
- Andre kostnader: I denne sekkeposten er kostnader knyttet til at vi sommeren 2019 tok del i kommunens ordning med sommerjobb til ungdom. I tillegg har vi hatt et samarbeid med kommunen ift aktiviseringsjobber for personer med tilrettelagt tilbud. Sjøl om vi har fått en del tilbake har det også medført en del kostnader.

En del av problemstillingen knyttet til årsresultatet for 2019 er det faktum at en del av kostnadsoverskridelsene ikke helt er fanget opp i de tertialrapporteringer som er gjort pr siste april og pr siste august. Dette fordi en ved disse avstemmingene i for stor grad sammenligner kostnadsutviklingen fra ett år til et annet. Daglig leder skisserte derfor noen tiltak som bør gjennomføres for at en skal ha bedre oversikt over de løpende kostnader og inntekter.

Følgende tiltak ble foreslått:

- A. Fjellstyrets tertialrapporter vurderes erstattet med et halvårsregnskap der også faglige vurderinger utover daglig leders er vedlagt. Alternativt at en slik rapport følger tertialregnskap. Tertialregnskap må dessuten i større grad vurderes opp mot periodisert budsjett og ikke sammenligning av forbruk fra år til neste.
- B. Det gjøres en grundig analyse ved 1. tertial i forhold til periodisert budsjett. Dersom det er nødvendig gjøres en budsjettjustering.
- C. Dersom det viser seg at det er betydelig underbudsjettering av lønnsmidler i årets budsjett, gjøres det en budsjettjustering der det også beregnes lønn på avd. 9 (koier og buer).
- D. Fjellstyret har i oktober 2020 et eget arbeidsmøte der en går igjennom og evaluerer sin økonomi. En grundig evaluering og gjennomgang av forutsetninger må gjøres innen budsjettering for virksomhetsåret 2021.

Hvorvidt fjellstyret velger et halvårsregnskap eller to tertialregnskap, kan sees på flere vis. I forhold til ovenstående er det fra daglig leders side ønskelig med en tertialavstemming pr siste april. Det foreslås at denne settes opp mot et periodisert budsjett. Fordelen med et halvårsregnskap med en ekstern vurdering er at det er en mer økonomifaglig solid måte å gjøre budsjettkontroll på. I 2020 kan en for så vidt gjøre begge deler. En ekstern faglig vurdering vil nødvendigvis utløse kostnader, men det kan forsvares nettopp av den grunn at det bedre fanger opp eventuelle skjevheter.

Viktig å ta med i denne betraktningen er det faktum at fjellstyrets inntekter og utgifter ikke er jevnt fordelt under året. Delregnskap satt opp mot periodiserte budsjetter vil derfor hele tiden ha en del usikkerhetsmomenter i seg.

Når det gjelder budsjettert lønn for 2020 er forholdet som følger:

Budsjettert lønn:	2 962 000,-
<u>-Beregnet lønnskostnad faste ansatte:</u>	<u>2 626 000,-</u>
=Avsatte lønnsmidler sommeroppsyn:	336 000,-

For at virksomheten skal flyte på så noenlunde som normalt, og for å innfri forpliktelser ift tjenestesalgavtalene, bør det ansettes 1 sommervikar for inntil 12 uker og 1 sommervikar for inntil 5 uker. Budsjettmessig er det dekning for dette. I normale år ville utlysning og tilsetting allerede vært gjort, men i og med de situasjonen er som den er har daglig leder avventet dette til fjellstyret har gjort sine vurderinger.

Inngåtte avtaler om tjenestesalg er en trygghet for dekning av lønnskostnadene for den tiden som går med til tjenestesalget. Ser en kun på personalutgiftene kan det regnes et overskudd pr solgt time.

Konsekvenser og forhåndsregler ift pågående Korona-pandemi.

Vurdering av effekter av pågående Korona-pandemi, vil være usikre da forholdene nasjonalt med tanke på økonomi og restriksjoner endrer seg fra uke til uke. Det er ingen som med sikkerhet kan si hvordan ting er flere uker eller måneder fram i tid. Det vil derfor være nødvendig at en følger situasjonen kontinuerlig og vurderer tiltak deretter.

Vi vil sannsynligvis oppleve at det foreligger restriksjoner og ulike pålegg som innvirker på vårt adferdsmønster kanskje i hele 2020. Det er ikke usannsynlig at det vil bli gradvise lempinger på bestemmelser om fritidsreiser. Sannsynligvis vil de som ønsker å gjøre en feriereise i sommer, gjøre det innenlands. Dette kan bidra til at fjellstyrets inntekter knyttet til jakt- og fiskekort og koieutleie vil bli omtrentlig som normalt. F.eks kan et mulig scenario være at det blir færre utenlandske gjester i området i sommer, men det kan bli flere innenlandske gjester.

Nå skulle etter planen fjellstyret ha leid ut 5 av de koiene som er innkjøpt fra Statskog i tillegg til de 3 som vi har fra før. Det jobbes dessuten med å klargjøre ytterligere 2 for utleie i løpet av våren og forsommeren. All utleievirksomhet er innstilt i første omgang frem til 1. juni. Det foreligger retningslinjer for utleie av overnatting fra kommunelegen pr 20. april. Ihht til disse vil vi etter hvert kunne åpne opp våre koier for utleie.

Ser en på årets omsetning fra nyttår sammenlignet med samme periode i 2019, er det en total nedgang i omsetning på 27,5 %, Fiske har gått ned med 36,4% og hytter med 42,5 %. Ikke helt uventet, situasjonen tatt i betraktning. Det er allikevel realistisk om at dette kan rette seg noe utover sommeren.

Når det gjelder tjenestesalg foreligger det ikke noen signaler om at dette vil endre seg ift allerede inngåtte avtaler. Tjenestesalget vil derfor være som forventet. Derimot kan det som

følge av en trangere nasjonaløkonomi bli redusert tjenestesalg i åra som kommer, som følge av strammere statsbudsjett og mindre bruk av midler knyttet til kontroll, tilsyn og tiltak i verneområder. Men dersom det blir stagnasjon i sysselsetting og økonomien, kan det på den annen side også komme ulike tiltakspakker som stimulerer økt aktivitet. Men det er det vanskelig å si noe sikkert om nå.

Vedlagt saken ligger et oppsett over avtalt tjenestesalg for 2020. Som oversikten viser vil budsjetterte målsetting oppnås. Regnet ut fra fastsatt timepris for tjenestesalg og våre lønnsutgifter (lønn og sosiale utgifter), mener daglig leder at tjenestesalget dekker opp de personalmessige utgiftene.

Refusjoner og en del andre inntekter anses som mindre påvirket av pandemisituasjonen pr idag.

Skulle det bli slik at en stor del av de ansatte blir syke, vil dette gå utover daglig drift. Det er gjort en analyse av hvilke funksjoner som må prioriteres først. Det som primært må utføres er den daglige røktingen av settefiskanlegget. Videre er det viktig at forpliktelser i forhold til inngåtte avtaler innfris (tjenestesalg). Det antas at dersom sjukefraværet vil bli veldig høyt, er det allikevel snakk om en relativt kort periode, og vurderingen er at de mest kritiske gjøremålene vil kunne gjennomføres på et etter forholdene tilfredsstillende vis. Hvordan situasjonen blir avhenger også av forholdene for øvrig både lokalt og nasjonalt. Skulle det bli høyt sykefravær er selvfølgelig heller ikke det gunstig for økonomien.

Utover de tiltak som er skissert i «Fjellstyrets økonomi», kan ikke daglig leder se noen grunn for å iverksette ekstraordinære tiltak utover de nasjonale retningslinjene pr i dag. I andre virksomheter er bl.a. forhold omkring beslutningsprosess og -nivå vurdert (etablering av «krisestab»). Daglig leder kan ikke se at det er nødvendig å endre dagens struktur for fjellstyrets del. Dukker det opp forhold som krever akutt respons, vil daglig leder informere styret mellom møtene.

Administrasjonens forslag til vedtak:

1. Fjellstyret følger jevnlig den økonomiske situasjonen. Tertialrapport legges fram som forutsatt i fjellstyrets retningslinjer. Vurdering av Tertialregnskap gjøres opp mot periodisert budsjett. Dersom det ansees nødvendig gjøres det budsjettjustering etter hver tertial.
2. Det legges det fram en halvårsrapport på fjellstyrets augustmøte. Denne inneholder foruten et halvårsregnskap også kommentarer og vurderinger fra ekstern fagperson.
3. Dersom erfaringer fra 2020 tilsier det, avløses tertialrapportering med halvårsrapport fra og med virksomhetsåret 2021.
4. Konsekvenser av pågående pandemi for fjellstyret legges fram som orienteringssak på hvert fjellstyremøte heretter.
5. Fjellstyret har i oktober 2020 et eget arbeidsmøte der en går igjennom og evaluerer sin økonomi. En grundig evaluering og gjennomgang av forutsetninger må gjøres innen budsjettering for virksomhetsåret 2021.